

І. М. Рєпіна, канд. екон. наук, доц.,
кафедра економіки підприємств

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАГІСТРА З УРАХУВАННЯМ ВИМОГ НЕОЕКОНОМІКИ

«Якщо ХХ ст. було епохою галузей, котрі базувалися на використанні природних ресурсів і ефективних технологій, то у ХХІ пануватимуть «штучні інтелектуальні галузі», економіка інтелектуальних активів, головним чинником розвитку яких є не виробництво та впровадження, а наявність ідеї, проекту, програми.»

академік НАН України В. Семиноженко

На наших очах у світовій економіці відбуваються ґрунтовні зміни. Людство послідовно відходить від моделі світу, в якій національна економіка окремих країн була досить ізольованою від решти світу бар'єрами, що стояли на перешкоді міжнародній торгівлі та зовнішнім інвестиціям, відстанню, часовими поясами, мовними перешкодами, а також особливостями національного законодавства, культури й бізнесу. Нині людство рухається до такої моделі світу, де економіки окремих країн функціонують у рамках єдиної, взаємозалежної світової економічної системи.

Тенденція до створення інтегрованої економічної системи спостерігається уже впродовж багатьох років, проте останнім часом темпи змін значно прискорились. Швидке формування глобальної економіки сприяє виникненню низки можливостей для бізнесу, як великого, так і малого, дає змогу підприємствам збільшити обсяги своїх надходжень, скоротити витрати й підвищити прибутки. Реалізувати ці можливості зможуть лише ті підприємства, які мають потужний кадровий потенціал. Усвідомлюючи це, керівники підприємств підвищують вимоги до претендентів на відповідні посади: економіст, юрист, інженер тощо.

Економіст сучасного підприємства — це фахівець з бізнес-планування, управління проектами, корпоративними фінансами, оцінювач бізнесу, контролер, стратег та кризис-менеджер в одному обличчі, який здатний генерувати ідеї, економічно їх обґрунтовувати, впроваджувати та оцінювати кінцевий результат. Крім цього він також має володіти іноземними мовами для на-

лагодження комунікаційних зв'язків та мистецтвом самопрезентації.

Виходячи з вище сказаного, можна сформувати основні класи професійних завдань магістра з економіки підприємства:

— економічне діагностування підприємства, аналіз і оцінка використання його потенціалу у досягненні цілей;

— виконання техніко-економічних розрахунків потреби в ресурсах, рівня їх використання та результатів діяльності;

— ефективне формування та використання капіталу підприємства;

— оцінка вартості підприємства та обґрунтування заходів щодо її підвищення на фондовому ринку;

— управління інноваційно-інвестиційним портфелем підприємства;

— збирання, обробка, систематизація і узагальнення інформації про діяльність підприємства та умови його функціонування;

— розробка стратегій та планів діяльності підприємства в цілому та його окремих підрозділів;

— створення і налагодження внутрішнього економічного механізму підприємства, системне проектування управління матеріальними і фінансовими потоками на основі інформаційних технологій;

— розроблення та обґрунтування господарських рішень щодо підвищення економічної безпеки, конкурентоспроможності, ефективності функціонування та вартості підприємства;

— контроль за ефективністю використання ресурсів і досягненням поставлених завдань;

— розпізнавання ринкових і внутрішніх сигналів, оцінювання загроз та можливостей зовнішнього зростання, економічне обґрунтування організаційно-структурних змін та відповідних проектів;

— розроблення та удосконалення методичного інструментарію і стандартів економічної роботи, вивчення і впровадження передового досвіду, проведення наукових досліджень з економіки підприємства;

— сприяння створенню знань та ефективному управлінню ними на підприємстві.

Слід зазначити, що враховуючи вимоги неоекономіки зміст навчальних дисциплін має бути більш новаторським, відображати зміни в сьогоденні бізнесу та формувати його майбутню структуру. І в поєднанні з активним впровадженням інноваційних навчальних технологій сприяти створенню випускникам спеціальності елітарного іміджу на ринку праці.